

C.O.V. Amicitia, Uithoorn

Concert 16 november 2012

Mozart, Krönungsmesse; L. Sporh, Die letzten Dinge

Hoogmoed komt vaak voor de val? Wie afgelopen vrijdag luisterde naar de uitvoering van de Uithoornse oratoriumvereniging Amicitia, kan die verborgen boodschap hebben gelezen in de geprogrammeerde muziek. Het Uithoornse koor trakteerde het publiek namelijk achtereenvolgens op een mis voor de kroning van vorsten, om direct daarna het Laatste Oordeel over de luisteraars uit te strooien.

TAP

Toch componeerde Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791) het eerste werk, 'Die Krönungsmesse', eigenlijk als religieuze muziek voor de viering van relieken van Maria. Later werd die mismuziek ook regelmatig opgevoerd bij koninklijke kroningsplechtigheden, waardoor het de naam kreeg die het tegenwoordig heeft. Met Mozarts werk begon de Uithoornse zangvereniging de avond daarom feestelijk. Want hoewel bedoeld is voor de klassieke kerkelijke mis, worden in het werk plechtige delen afgewisseld door delen met een meer lichtvoetige en vrolijke melodie. Het koor liet horen dat het met beiden geen problemen heeft en maakte bijvoorbeeld een soepele

overgang van een krachtig “Gloria!” naar het meer ingetogen “hominibus bonae voluntatis” (mensen van goede wil). Wel sijpelde heel soms een iets Hollandser klank door dan logisch leek voor de Latijnse geschriften.

In het slot van dit eerste deel wist Soliste Ruzanna Nahapetjan een ademloze stilte af te dwingen met haar vertolking van het Agnus Dei (‘Lam Gods’). De van oorsprong Armeense soprane laveerde ogenschijnlijk met het grootste gemak van vrij lage naar behoorlijk hoge noten, alsof ze een rivier was die traag bochten maakte door het muzikale landschap. Op aanwijzen van dirigent Toon de Graaf wisselde het orkest daarnaast de juichende delen ook mooi af met verstillings, waardoor orkest en soliste goed in evenwicht bleven.

Het orkest Continuo Rotterdam, al jaren vaste begeleider van Amicitia, leek deze keer in iets minder goede doen dan gewoonlijk. Er waren kleine slordigheden te horen, waarvan de meest opvallende een enkele gemiste noot was tijdens een kwetsbare zangsolo. Continuo leek zich echter volledig te herstellen in het tweede deel van de avond.

In dat tweede deel besloot het Uithoornse koor de avond dus met Het Laatste Oordeel, in een uitvoering van Louis Spohr’s ‘Die letzten Dinge’. De Duitse componist Spohr (1784 – 1859) voert de luisteraar in vijf delen van de aankondiging van de Apocalyps langs de verlossing van Christus naar Het Laatste Oordeel, om uiteindelijk af te sluiten met de belofte van een nieuwe wereld. Spohr gebruikte voor het werk indringende teksten uit de Openbaringen van Johannes, zoals het waarschuwend “Ich weiss nun dein tun” (Ik ken nu uw daden) dat baritonsolist Ronald Dijkstra op een duistere en dreigende wijze wist over te brengen. Dijkstra leek hier en daar de grenzen op te zoeken van zijn stem. Zoals in het “der Tag der Schrecken kommt!” (de dag der verschrikking komt!) waarin hij in volume en toon tegen de rand schurkte van een schreeuw, die uiteindelijk toch zuiver gezon-

gen bleef.

Bij het koor viel hier de toonvastheid op van de stemgroepen. Willen bijvoorbeeld sopranen in andere koren nog wel eens onzuiver klinken in de harde en hogere noten, bij Amicitia zetten deze koorleden een krachtige en stabiele klank neer. Het koor als geheel ging ook niet ten onder in het geweld van de begeleidende orkestpartijen, en leek daarom de ademtechniek goed op orde te hebben.

Het laatste oordeel mag hier dan ook helder zijn: van hoogmoed was bij Amicitia afgelopen vrijdag geen sprake. Het koor liet met een verrassende combinatie van werken zien waar het toe in staat is. De zangtechniek van de leden lijkt zich ook verder te hebben ontwikkeld. Een ´val´ is het dus zeker niet, eerder een sprong omhoog.

Laurens van Wouwe